

ตทา ปน เตล่ आयुत्तโก पिमपिसारो ओहलि, गोण्णजाचरिโก विसाखे उपासโก ५

ก็ อ. นายเสมียน (ของพี่น้องชาย ท.) เหล่านั้น ในกาลนั้น เป็นพระเจ้าพิมพิสาร ได้เป็นแล้ว (ในกาลนี้), (อ. บุคคล) ผู้ประกอบแล้วในเรือนคลัง (ของพี่น้องชาย ท. เหล่านั้น ในกาลนั้น) เป็นอุบาสก ชื่อว่าวิสาขะ (ได้เป็นแล้ว ในกาลนี้) ๫

เตล่ गम्मका तता पेत्तेसु निपुत्तत्तिवा सुत्तिवुคคत्तिवเสนे संसरता इम्मस्मि गप्पे जत्तารि पुत्तन्नตานิ पेत्तलोเกเยว निपुत्तत्तिस्सु ५

(อ. ชน ท.) ผู้กระทำให้กิจการงาน (ของพี่น้องชาย ท.) เหล่านั้น บังเกิดแล้ว ในปรต ท. ในกาลนั้น ท่องเที่ยวไปอยู่ ด้วยอำนาจแห่งสุคติและทุกติ บังเกิดแล้ว ในโลกแห่งปรตนั้นเที่ยว ลั่นพุทธรันดร ท. สี่ ในกัป นี้ ๫

เต इम्मस्मि गप्पे सप्पपจम् उप्पन्नं जत्ताพีस्सสสสสาयुक्कि गकुस्सन् णक्वन्तं उप्पसग्गमित्ता “อมหากัม อาहारลภนกาลัม อาจิขยาติ ปุจฺฉิสฺสุ ५

(อ. ปรต ท.) เหล่านั้น เข้าไปเฝ้าแล้ว ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่ากุกุสันธะ ผู้มีพระชนมายุมีพันแห่งปีสี่สิบเป็นประมาณ ผู้เสด็จอุบัติแล้ว ก่อนกว่าพระพุทธเจ้าทั้งปวง ในกัป นี้ ทูลถามแล้วว่า “(อ. พระองค์) ขอจงตรัสบอก ซึ่งกาลเป็นที่ได้ ซึ่งอาหาร แก่ข้าพระองค์ ท.” ดังนี้ ๫

“มม ตาว (P94) กाले न लघिस्तथ, मम पञ्चोत्त महापञ्चिया योचनमतत् ओरिपुहाय गोणकमनपुत्तो उप्पचชिस्सत्ति, तं पुज्जेययाति आह ५

(อ. พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่ากุกุสันธะ) ตรัสแล้ว ว่า “(อ. ท่าน ท.) จักไม่ได้ ในกาล ของเรา ก่อน, ครั้นเมื่อแผ่นดินใหญ่ งอกขึ้นยิ่งแล้ว (สิ้นที่) อันมีโยชน์หนึ่งเป็นประมาณ, อ. พระพุทธเจ้าพระนามว่าโกณาคมนะ จักเสด็จอุบัติ ข้างหลัง ของเรา, (อ. ท่าน ท.) พึงทูลถาม (ซึ่งพระพุทธเจ้าพระนามว่าโกณาคมนะ) นั้น” ดังนี้ ๫

เต तत्तत्तकं कालं चेपेत्ता, तस्मि उप्पन्ने, तं पुज्जेस्सु ५

(อ. ปรต ท.) เหล่านั้น ยังกาล อันมีประมาณเท่านั้น ให้สิ้นไปแล้ว, (ครั้นเมื่อพระพุทธเจ้าพระนามว่าโกณาคมนะ) นั้นเสด็จอุบัติแล้ว, ทูลถามแล้ว (ซึ่งพระพุทธเจ้าพระนามว่าโกณาคมนะ) นั้น ๫

โสปี “มม काले न लघिस्तथ, मम पञ्चोत्त महापञ्चिया योचनमतत् ओरिपुहाय कस्सपपुत्तो उप्पचचिस्सत्ति, तं पुज्जेययाति आह ५

(อ. พระพุทธเจ้าพระนามว่าโกณาคมนะ) แม่นั้น ตรัสแล้ว ว่า “(อ. ท่าน ท.) จักไม่ได้ ในกาล ของเรา, ครั้นเมื่อแผ่นดินใหญ่ งอกขึ้นยิ่งแล้ว (สิ้นที่) อันมีโยชน์หนึ่งเป็นประมาณ, อ. พระพุทธเจ้าพระนามว่ากัสสปะ จักเสด็จอุบัติ ข้างหลัง ของเรา, (อ. ท่าน ท.) พึงทูลถาม (ซึ่งพระพุทธเจ้าพระนามว่ากัสสปะ) นั้น” ดังนี้ ๫

เต तत्तत्तकं कालं चेपेत्ता, तस्मि उप्पन्ने, तं पुज्जेस्सु ५

(อ. เปรต ท.) เหล่านั้น ยังกาล อันมีประมาณเท่านั้น ให้สิ้นไปแล้ว, (ครั้นเมื่อพระพุทเจ้าพระนามว่ากัสสปะ) นั้น เสด็จอุบัติแล้ว, ทูลถามแล้ว (ซึ่งพระพุทเจ้าพระนามว่ากัสสปะ) นั้น ฯ

โสปี “มม กาลเ น ลภิสฺสธ, มม ปจฺจโต มหาปจฺวียา โยชนมตฺตํ อภิสฺสํ พุทฺโธ นาม อปฺปชฺชิสฺสติ, ตทา ตุมหากํ ฌาตโก พิมฺพิสสโร นาม ราชา ภวิสฺสติ, โส สตฺถุ ทานํ ทตฺวา ตุมหากํ ปาเปสฺสติ, ตทา ลภิสฺสธติ อาห ฯ

(อ. พระพุทเจ้าพระนามว่ากัสสปะ) แม่นั้น ตรัสแล้ว ว่า “(อ. ท่าน ท.) จักไม่ได้ ในกาล ของเรา, ครั้นเมื่อแผ่นดินใหญ่ ออกขึ้นยิ่งแล้ว (สิ้นที่) อันมีโยชนหนึ่งเป็นประมาณ, ชื่อ อ. พระพุทเจ้าพระนามว่าโคดม จักเสด็จอุบัติ ข้างหลัง ของเรา , ในกาลนั้น อ. ญาติ ของท่าน ท. เป็นพระราชา พระนามว่าพิมพิสสาร จักเป็น, (อ. พระราชาพระนามว่าพิมพิสสาร) นั้น ถวายแล้ว ซึ่งทาน แก่พระคาสดา (ทรงยังส่วนบุญ) จักให้ถึง แก่ท่าน ท., (อ. ท่าน ท.) จักได้ ในกาลนั้น” ดังนี้ ฯ

เตสํ เอกํ พุทฺธนฺตรํ เสวทิสํ วีย อโหสิ ฯ

อ. พุทฺธนฺตร หนึ่ง เป็นราวกะว่าวันพรง ได้มีแล้ว (แก่เปรต ท.) เหล่านั้น ฯ

เต, ตถาคเต อปฺปนฺเน, พิมฺพิสสารญฺชา ปจฺมทิสํ ทาเน ทินฺเน, รตฺติมาเค ฌาวสทฺทํ กตฺวา ญญฺโถ อตฺตานุทสฺสยีสฺสุ ฯ

(อ. เปรต ท.) เหล่านั้น, ครั้นเมื่อพระตถาคต เสด็จอุบัติแล้ว, ครั้นเมื่อท่าน อันพระราชาพระนามว่าพิมพิสสาร ทรงถวาย แล้ว ในวันหนึ่ง, กระทำแล้ว ซึ่งเสียงอันเป็นที่ตั้งแห่งความกลัว แสดงแล้ว ซึ่งตน แก่พระราชา ในกาลอันเป็นส่วนแห่ง รัตรี ฯ

โส ปุนทิวเส เวฬุวันํ อาคณฺฐวา ตถาคตฺสฺส ตํ ปวตฺตีสึ อโรเจสิ ฯ

ในวันรุ่งขึ้น (อ. พระราชาพระนามว่าพิมพิสสาร) นั้น เสด็จมาแล้ว สู่พระวิหารชื่อว่าเวฬุวัน กราบทูลแล้ว ซึ่งเรื่องอันเป็นไป ทัว นั้น แก่พระตถาคต ฯ

สตฺถา “มหาราช อโธ เทวนนฺตฺติกปฺมตฺถเก ผุสฺสพุทฺธกาเล เอเต ตว ฌาตกา ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนํ วมฺมํ ขาติตฺวา เปตโลเก นิพฺพตฺติตฺวา สํสรฺนฺตา กกุสนฺธาปโย พุทฺเธ อปฺปนฺเน ปุจฺฉิตฺวา เตหิ อิทฺถจฺจิทฺถจ วุตฺตา เอตฺตํ กาลํ ตว ทานํ ปจฺจาสิสฺमानา, ทิยฺโย ตยา ทาเน ทินฺเน, ปตฺตีสึ อลภฺมานา เอวมฺกํสูติ ฯ

อ. พระคาสดา (ตรัสแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาปิตร (อ. เปรต ท.) เหล่านั้น เป็นญาติ ของพระองค์ (เป็น) เคี้ยวกินแล้ว (ซึ่ง วัตถุ) อันเป็นไป อัน (อันบุคคล) ถวายแล้ว แก่หมู่แห่งภิกษุ ในกาลแห่งพระพุทเจ้าพระนามว่าผุสสะ ในที่สุดแห่งกัปเก่า สิบสอง (แต่กัทรกัป) นี้ บังเกิดแล้ว ในโลกแห่งเปรต ท้องเที่ยวไปอยู่ ทูลถามแล้ว ซึ่งพระพุทเจ้า ท. มีพระพุทเจ้าพระนามว่ากุกสันธะเป็นต้น ผู้เสด็จอุบัติแล้ว ผู้ (อันพระพุทเจ้า ท.) เหล่านั้น ตรัสแล้ว (ซึ่งพระคาสดา) นี้ด้วย นี้ด้วย หวัง เฉพาะอยู่ ซึ่งทาน ของพระองค์ สิ้นกาล อันมีประมาณเท่านี้, ครั้นเมื่อท่าน อันพระองค์ ทรงถวายแล้ว ในวันวาน, ไม่ได้ อยู่ ซึ่งส่วนบุญ ได้กระทำแล้ว อย่างนี้” ดังนี้ ฯ

“กี ปน ฆนเต อิทาณิปี ทินเน ลภิสฺสณฺตํตี ฯ”

(อ. พระราชา ทูลถามแล้ว) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ กี (อ. เปรต ท. เหล่านั้น ครั้นเมื่อท่าน อันหม่อมฉัน) ถวายแล้ว แม่ในกาลนี้, จักได้ หรือ” ดังนี้ ฯ

“อาม มหาราชาคี ฯ”

(อ. พระศาสดา ตรัสแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร ขอถวายพระพร (อ. อย่างนั้น)” ดังนี้ ฯ

ราชา (P95) พุทฺธปฺปมฺขํ ภิกขุสงฺฆํ นิมนฺเตตฺวา ปุณฺทิวเส มหาทานํ ทตฺวา “ฆนเต อีโต เตสํ เปตानํ ทิพฺพหนฺ ปานํ สมฺปชฺชตฺตํ ปตฺตํ อทาสี ฯ”

อ. พระราชา ทรงนิมนต์แล้ว ซึ่งหมู่แห่งภิกษุ ผู้มีพระพุทธรเจ้าเป็นประมุข ทรงถวายแล้ว ซึ่งทานใหญ่ ในวันรุ่งขึ้น ได้ พระราชทานแล้ว ซึ่งส่วนบุญ (ด้วยพระดำรัส) ว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. ข้าและน้ำอันบุคคลพึงดื่มอันเป็นทิพย์ จง ถึงพร้อม แก่เปรต ท. เหล่านั้น (แต่ทานใหญ่) นี้” ดังนี้ ฯ

เตสํ ตเถว นิพฺพตฺติ ฯ”

(อ. ข้าและน้ำอันบุคคลพึงดื่มอันเป็นทิพย์) บังเกิดแล้ว (แก่เปรต ท.) เหล่านั้น เหมือนอย่างนั้นนั่นเทียว ฯ

ปุณฺทิวเส นคฺคา ทตฺวา อตฺตทานํ ทสฺเสสฺสุ ฯ”

ในวันรุ่งขึ้น (อ. เปรต ท.) เป็นผู้เปลือย เป็น แสดงแล้ว ซึ่งตน ฯ

ราชา “อชฺช ฆนเต นคฺคา ทตฺวา อตฺตทานํ ทสฺเสสฺสนฺติ อาโรเจสิ ฯ”

อ. พระราชา กราบทูลแล้วว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ในวันนี้ (อ. เปรต ท. เหล่านั้น) เป็นผู้เปลือย เป็น แสดงแล้ว ซึ่งตน” ดังนี้ ฯ

“วตฺถานิ เต น ทินฺนานิ มหาราชาคี ฯ”

(อ. พระศาสดา ตรัสแล้ว) ว่า “ดูก่อนมหาบพิตร อ. ผ้า ท. อันพระองค์ ไม่ทรงถวายแล้ว” ดังนี้ ฯ

ปุณฺทิวเส พุทฺธปฺปมฺขสฺส ภิกขุสงฺฆสฺส จีวรานิ ทตฺวา “อีโต เตสํ ทิพฺพวตฺถานิ โหนฺตฺตํ ปาเปสิ ฯ”

ในวันรุ่งขึ้น (อ. พระราชา) ทรงถวายแล้ว ซึ่งจีวร ท. แก่หมู่แห่งภิกษุ ผู้มีพระพุทธรเจ้าเป็นประมุข (ทรงยังส่วนบุญ) ให้ถึง แล้ว (ด้วยพระดำรัส) ว่า “อ. ผ้าอันเป็นทิพย์ ท. จงมี (แก่เปรต ท.) เหล่านั้น (แต่ทาน) นี้” ดังนี้ ฯ

ตํขณฺณเวย เตสํ ทิพฺพวตฺถานิ อุปฺปชฺชีสุ ฯ”

อ. ผ้าอันเป็นทิพย์ ท. เกิดขึ้นแล้ว (แก่เปรต ท.) เหล่านั้น ในขณะนั้นนั่นเทียว ฯ

เต เปตตฺตภาวํ วิชฺชิตฺวา ทิพฺพตฺตภาเวन สณฺจหีสุ ฯ”

(อ. เปรต ท.) เหล่านั้น ละแล้ว ซึ่งอัตภาพแห่งเปรต ดำรงอยู่พร้อมแล้ว ด้วยอัตภาพอันเป็นทิพย์ ฯ

สตถา อนุโมทนํ กโรนโต “ติโรกฺขเทสุ ติฏฺฐนตฺติ ติโรกฺขทานุโมทนํ อกาลิ ฯ

อ. พระศาสดา เมื่อทรงกระทำ ซึ่งการอนุโมทนา ได้ทรงกระทำแล้ว ซึ่งการอนุโมทนาด้วยติโรกฺขทสูตรว่า “**ติโรกฺขเทสุ ติฏฺฐนตฺติ**” ดังนี้ เป็นต้น ฯ

อนุโมทนามสาเน จตุราสีติยา ปาณสหัสสานํ ฌมมาภิสมโย อโหสิ ฯ

ในกาลเป็นที่สุดลงแห่งการอนุโมทนา อ. การรู้พร้อมเฉพาะซึ่งธรรม ได้มีแล้ว แก่พณแห่งสัตว์ผู้มีลมปราณ ท. แปลลึบลิ้
ฯ

อิติ สตถา เตภาติกชฎิลานํ วตถุํ กเถตฺวา อิมมปิ ฌมมเทสนํ อาหริ ฯ

อ. พระศาสดา ครั้นตรัสแล้ว ซึ่งเรื่อง แห่งชฎิลผู้เป็นพี่น้องชายกันสาม ท. ทรงนำมาแล้ว ซึ่งพระธรรมเทศนา แม่นี้ ด้วย
ประการฉะนี้ ฯ